

1 Date: 5 Av, 5763
2 August 3, 2003

Case Number: 3931/02

3 **Military Court - Judea**
4 **Transcript of Panel Session Hearing**

5
6 **Appearing before Presiding Judge: Lieutenant Colonel Nathaniel Benisho**
7 **Judge: Major Shlomo Katz**
8 **Judge: Major Menachem Lieberman**

9
10 **Prosecutor: Captain Olga Kovashnik – Present**
11 **Defense Attorney – Attorney Samra – Present**

12
13 **The Defendant: Walid Abd al-Aziz Abd al-Hadi Anjas ID: 906448105/ Prison Service - Present**

14
15 **Interpreter: First Sergeant Muhammad Nasr al-Din**
16 **Court Reporter: Private Sivan Kedmi**

17
18 **The Presiding Judge opens the session and identifies the Defendant.**

19
20 **Proceeding of the Hearing**

21 Defense attorney: I have explained the indictment to my client and he understood it and confessed to it. I ask
22 for a deferral until December of the hearing concerning arguments supporting sentencing.

23 Defendant: I agree with my defense attorney's remarks.

24
25 **Verdict**

26
27 On the basis of his confession of guilt, we convict the Defendant of the crimes attributed to him in the
28 indictment.

29
30 **Handed down and published today, August 3, 2003, in open court and in the presence of the parties.**

31
32 [signature] [signature] [signature]
33 **Judge Presiding Judge Judge**

34
35 **Decision**

36
37 The case is deferred until November 10, 2003, for arguments supporting punishment.

38
39 **Handed down and published today, August 3, 2003, in open court and in the presence of the parties.**

40
41 [signature] [signature] [signature]
42 **Judge Presiding Judge Judge**

43
44
45
46
47
48
49
50
51

L_C181149

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[signature] [stamp:] 4567273. Major Oshrat Dook, District Officer, Netanya and Sharon

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

1. STATE OF ISRAEL		1. מדינת ישראל
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	דוק אושרת DOOK OSHRAT	2. מסמך ציבורי זה נחתם ביד מר/גב
3. ACTING IN THE CAPACITY OF CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		3. המכהן בתור קצונה העיר
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל ISRAELI DEFENCE	4. נושא את החותם/חותמת של משרד
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		5. אושר במשרד החוץ
6. THE	LIDAN RAHIMA 16/1/2011 לידן רחיימה	6. ביום
7. BY	CONSULAR BUREAU החטיבה הקונסולרית	7. על-ידי
8. NO 537464.		8. מס' 537464
9. SEAL/STAMP		9. חותם/חותמת
10. SIGNATURE JERUSALEM		10. חתימה ירושלים

אשרת
דוק

[stamp:] Correct copy [signature]
 [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
 [signature] [stamp:] 4567273. Major Oshrat Dook, District Officer, Netanya and Sharon
 [stamp:] District Officer, Netanya. 9338

Date: 5 Kislev, 5764
November 30, 2003

Case Number: 3925/02
3931/02

Military Court
Judea
Transcript

Court hearing date: 11/30/2003 Appearing before the Deputy Chief: Lieutenant Colonel Nathaniel Benisho
Judge: Captain Avraham Einhorn
Judge: Captain Eli Tussia-Cohen

Prosecutor: Legal Officer Rostislav Pask
Defense Attorney: Attorney Akram Samra

Defendant: Muhammad Hasan Ahmad Arman ID: 901056259/ Prison Service - Present
Defendant: Walid Abd al-Aziz Abd al-Hadi Anjas ID: 906448105/ Prison Service – Present

Court Reporter: Corporal Sivan Kedmi
Interpreter: Sergeant Na'man Madi

Sentence

We will start by noting that because the two Defendants in the above-mentioned cases worked as a single team, we have seen fit to combine their sentencing.

Two indictments, among the most serious that these Court has seen, were filed against the Defendants. In these indictments, the military prosecution has set out the terrible acts with which the Defendants were involved – acts that led to the deaths of 35 people and injured hundreds more.

The Defendant in Case 3925/02, Muhammad Hasan Ahmad Arman, was recruited at the end of 2001 into the Izz al-Din al-Qassam Brigades, the military wing of Hamas, by Ibrahim Hamed. This Ibrahim charged the Defendant with recruiting others into the organization, and at the same time appointed him to serve as the contact person between him and the Hamas operatives who acted within the territory of the State of Israel, inasmuch as they carried Israeli identity cards, members of a cell that was nicknamed the “Silwan” cell.

In the framework of his job, the Defendant served as Ibrahim Hamed’s right-hand man. The Defendant purchased weapons, chemical materials and cellular phones for him – items which were intended for the operation of improvised explosive devices, and for the coordination of the joint activity of the terror network that operated under his guidance. The Defendant also underwent military training in which he was trained in the preparation of improvised explosive devices.

At the same time, the Defendant recruited three additional persons to join his organization, one of whom was the Defendant in Case 3931/02, Walid Abd al-Aziz Abd al-Hadi Anjas. This Defendant, who had joined the Islamic Student Organization already in 1995, was trained by Muhammad Arman and became his assistant and partner in the execution of bomb attacks, some of which were particularly lethal. The system followed in these attacks, ten in number, was exactly the same in each case. After receiving an instruction from Ibrahim Hamed to carry out an attack within the Green Line, Muhammad Arman turned to Wa’el Kassem, the head of the Israeli cell, and he would use the members of his cell to locate an appropriate location for carrying out the attack. Wa’el updated Arman

L_C181151

[stamp:] Correct copy [signature]
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
[signature] [stamp:] 4567273. Major Oshrat Dook, District Officer, Netanya and Sharon
[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

Date: 5 Kislev, 5764
November 30, 2003

Case Number: 3925/02
3931/02

who then brought the required information to his commander. The two Defendants would then manufacture the improvised explosive devices or receive them from Ibrahim Hamed, bring them to Wa'el Kasem and give them to him, while preparing the devices for operation and training Wa'el regarding the manner how to use them. In the two instances in which attacks were carried out by using suicide bombers, the two Defendants also brought the suicide bomber, who had already been equipped with an explosive belt, to a meeting place at which he was handed over to We'al Kassem's responsibility.

The Defendants took part, in this manner, in the bomb attack that took place in the "Moment" Café in Jerusalem on March 9, 2002. The Defendant Arman was asked by his superior, Ibrahim Hamed, to prepare an attack within the State of Israel, with the intention of causing the deaths of as many people as possible. Ibrahim Hamed told Arman that there was a person who was ready to carry out a suicide attack and asked him to ask Wa'el Kassem to locate an appropriate site for carrying out the attack. Arman delivered Hamed's instructions to Kassem and several days later, Kassem returned to him and informed him that the "Moment" Café had been found to be an appropriate location for the execution of the attack. Defendant Arman, together with Walid Anjas, checked the access routes from Ramallah to Beit Hanina, and once they had ascertained that there were no security forces along the route, the two brought the suicide bomber, wearing the explosive belt on his body, to the Beit Hanina area, where they met Wa'el Kassem. Wa'el Kassem brought the suicide bomber to the "Moment" Café. Close to 10:30 p.m., the bomber entered and set off the explosive belt that he wore.

As a result the following were murdered:

Avraham Rahamim of blessed memory
Nir Borochof of blessed memory
Limor Ben Shoham of blessed memory
Dan Imuni of blessed memory
Danit Dagan of blessed memory
Uri Felix of blessed memory
Baruch Lerner of blessed memory
Tali Eiahu of blessed memory
Livnat Dvash of blessed memory
Orit Ozorov of blessed memory
Nathaniel Kochavi of blessed memory

An additional 65 persons were also injured in this attack.

The Defendants took part, in this manner, in a similar attack that took place in the "Sheffield Club" in Rishon LeZion on May 7, 2002. There as well, Ibrahim Hamed notified the Defendant Arman that he had a person who was ready to serve as a human bomb. On the said date, the Defendant Anjas brought this terrorist to the Safa area where they met with the Defendant Arman, who gave the suicide bomber an explosive belt and an additional improvised explosive device which was placed in a case. Arman brought the suicide bomber in his vehicle, to Beit Ichsa, where he was handed over to the responsibility of Wa'el Kasem who brought him to the said club.

Close to 10:50 p.m., the suicide bomber entered the club and exploded the improvised explosive devices that he had, and thus caused the deaths of:

Rahamim Kimche of blessed memory
Rafael Haim of blessed memory
Anat Tremporush of blessed memory
Avraham Beiz of blessed memory

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[signature] [stamp:] 4567273. Major Oshrat Dook, District Officer, Netanya and Sharon

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

L_C181152

Date: 5 Kislev, 5764
November 30, 2003

Case Number: 3925/02
3931/02

Etti Bablar of blessed memory
Yitzhak Bablar of blessed memory
Israel Shikar of blessed memory
Shoshana Magmari of blessed memory
Sharuk Rassin of blessed memory
Nowa Hinawi of blessed memory
Nir Lobatin of blessed memory
Regina Malka Boslan of blessed memory
Dahliah Massah of blessed memory
Pnina Hikri of blessed memory
Edna Cohen of blessed memory

And 59 additional people were injured.

In this manner, the Defendants carried out the bomb attack in the Frank Sinatra Cafeteria on the Hebrew University campus on July 31, 2002. In this attack, defendant Arman was not satisfied with bringing the bomb; instead, he made it himself, and afterwards traveled with the defendant Anjas and delivered it to Wa'el Kassem while explaining to him how it was to be operated. The first time, on July 28, 2002, the device was placed in the cafeteria by members of the "Silwan Cell", but it did not explode as a result of a mishap. It was therefore returned to the Defendants, repaired by Arman and delivered by the two of them to Wa'el Kassem, for a second time. Members of the Silwan Cell placed the device in the cafeteria and exploded it close to 1:30 p.m., because the information they had gathered indicated that there should be a large crowd of people at the site at that hour.

In this attack, the following lives were cut off:

Dana Spruch of blessed memory
Marla Ann Bennett of blessed memory
Dina Carter of blessed memory
Benjamin Thomas Blutstein of blessed memory
Revital Barashi of blessed memory
David (Diego) Ladovski of blessed memory
Levina Shapira of blessed memory
Janice Ruth Coulter of blessed memory
David Gritz of blessed memory

Additionally, 81 other people were injured.

Defendant Arman was also behind the execution of the bomb attacks in the gas container that exploded at the "Pi Gllilot" site on May 23, 2002; the placement of the improvised explosive devices on the train tracks close to Lod on June 30, 2002, and close to Kfar Gabirol on July 21, 2002, attacks in which five citizens were injured; and an additional attack at a fuel tank in the Pisgat Zeev neighborhood on August 7, 2002. Walid Anjas helped the Defendant in various ways in the preparation of these attacks. It should be noted that the arrests of Arman and Kassem also prevented the execution of attacks in a restaurant at the Ram Junction, and in the Tsavta Club in Tel Aviv – attacks for which Muhammad Arman had already prepared improvised explosive devices that had been delivered to Wa'el, and all this was done with Anjas' assistance. We note, finally, that the defendant Muhammad Arman was also behind a series of conspiracies to carry out additional bomb attacks and shooting attacks.

[stamp:] Correct copy [signature]
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
[signature] [stamp:] 4567273. Major Oshrat Dook, District Officer, Netanya and Sharon
[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

L_C181153

In his summation, the prosecutor requests that we impose 36 consecutive life sentences on the Defendants, noting the need to emphasize the sanctity of life against the Defendants' despicable acts – Defendants who acted with determination and persistence, even at the cost of sacrificing members of their own people, for the purpose of murdering innocent people. The prosecutor noted that the other members of the cell operated by defendant Arman had been sentenced in the Jerusalem District Court to consecutive life sentences for each one of the people that they had killed, and to lengthy prison sentences for their other acts. The prosecutor further noted that Muhammad Arman had already stood before this Court in 1999 and that he argued, in two-faced fashion, that he had returned to good behavior and that he wished to return to a normative life.

The defense attorney said little, and argued that the Defendants' part was not central and that it amounted only to providing assistance. The defense attorney therefore asked that the Court impose lengthy prison sentences or alternatively, a single life sentence.

In the framework of the arguments relating to the sentencing, we were also forced to listen to Arman's final remarks, in which his partner Anjas joined. The two sought to connect their acts to the IDF's actions in the [West bank] region. We immediately note that this attempt is not successful. It is enough to again clarify that the laws of war place a blanket prohibition on intentional attacks on citizens, whatever the circumstances. Indeed, we have been witness in recent years to an increase in acts of terror with an objective similar to those of the Defendants standing before us today, and that increase revolves entirely around attacks on innocent civilians. However, this does not suffice to justify improper acts such as these, or to change basic human morality to which we cleave.

Moreover, we could determine through the Defendant's despicable talk the degree that they were dangerous to society and their blatant disregard for human life, even for the lives of their own people. The Defendants' comments – extolling the sacrifice made by the Palestinian people for "liberation" – was most cynical, when in actuality they themselves had not risked anything, while they sent "human bombs" from among their own people, without any mercy for them, and certainly not for the innocent victims.

The Defendants' acts are not acts of heroism, as some of the [West Bank] region's citizens might mistakenly think – they are instead the despicable acts of cowards who wish to attack those who are the most exposed, time after time, without, as stated, placing themselves in any danger at all.

Even beyond the inflammatory remarks made by the Defendants, and their expressions and their smiles when the prosecutor mentioned their evil deeds and the memory of their victims – these leave no doubt regarding their lack of any type of conscience. It is obvious that the lives of others are valueless for them.

There are many criminals like the Defendants, who, although they have not dipped their own hands in blood – their responsibility is not less than and even exceeds those whom they sent to carry out the attack.

The defense attorney's attempt to minimize the severity of the Defendants' acts will also not be successful. The Defendants contributed, happily and willingly and with frightening persistence and determination, to the occurrence of the attacks. They did this both by providing direction and by gathering both human weapons and weapons made of physical property. It can be said, truthfully, that Muhammad Arman was the living spirit behind the attacks, and it was he who, with the assistance of Walid Anjas, translated the destructive desires of his commander Ibrahim Hamed into action. The Defendants' acts are terrifying in themselves, but we should recall how much more serious the results of their actions would have been if the other attacks that they had conceptualized and attempted to carry out had also been totally successful. This is especially so with regard to the attack that they intended to have carried out at the "Pi Gllilot" site, which was only a small step away from a tragedy of a size that I hope will never be seen.

Date: 5 Kislev, 5764
November 30, 2003

Case Number: 3925/02
3931/02

The Defendants carried out murders, killings and an attack against citizens, after engaging in careful planning with chilling detachment, and with the intent to kill as many Jews as possible. For this purpose, the instruction given to the members of the Israeli cell was clear and amounted to there being a need to find locations that were bustling with people, without any consideration being given to the identities of the victims. He whose entire desire is to destroy the lives of men, women and children, mercilessly, is not fit to be in the company of people and we also believe that his thirst for bloodshed has brought him down to such a low level that it is somewhat doubtful that he is worthy of being called a human being.

The defendant Arman served as the right-hand man of the person who was responsible for him within the Hamas organization, and he, with the assistance of Anjas, supervised a well-oiled killing machine which he took care to feed at all times; being willing to accept any measure, and having no concern for any person – all with a single purpose – to destroy, kill and eradicate Israelis and Jews, because of who they are.

The reading of the long list of victims is heart-rending – the list is full of not only those from all walks of life within Israeli society but also of Jews from abroad; their lives were cut off by evil terrorists in one moment. We would like, in light of the unbearable loss and suffering, to bow our heads in silence, because what has been done cannot be undone and we cannot remain indifferent at the thought of the blood of our brothers crying to us from the ground. Our power as an earthly court is limited in what we can do. We cannot turn back the wheel of time and we cannot treat the Defendants on the basis of an eye for an eye. All that we can do, in light of the Defendants' horrific acts, is to order that they be distanced from society permanently. The imposition of this sentence, which is characterized by permanence and finality, resembles only in a small way the suffering and cruel fate that was delivered to the innocent murdered victims and to their families, forced on them by reality, even though it will not heal [their suffering].

We agree with the Military Prosecution that an emphasis of the sanctity of the lives of each of the murdered victims requires that a separate life sentence be imposed for each of these horrible acts of murder. This approach is the standard both in the [West Bank] region and in Israel. The Honorable Judge Cheshin's comments are appropriate here, as well:

“A person – any person – is a world of his own. A person – any person – is one, single and unique. And there is no person who is like another person. The one who existed will no longer be, and the one who has gone will not return. And Maimonides has already taught us of the uniqueness of man (Book of Judges, Laws of the Sanhedrin 12, Verse 3):

Man was created alone in the world. This teaches us that a person who eliminates one soul from the world is considered as if he eliminated an entire world. Conversely, a person who saves one soul is considered as if he saved an entire world. All the inhabitants of the world are created in the image of the first man, and yet no one person's face resembles the face of his colleague. Therefore each person can say: ‘The world was created for me.’

Such is man, and such is his uniqueness. Who can say the same of a book or of a safe? They tell us that the uniqueness of man is due to the fact that God created him in His image: “In His image God created him...” (Genesis 1, Verse 27). I myself say that the uniqueness of man – of any man – is due to the fact that he was created in the image of man. This is the starting point of scripture, and this is also its end.

It is this way with respect to the crime of murder. It is also this way, with regard to the sentence to be imposed on one who has murdered. Indeed, a life sentence for the crime of murder means imprisonment until death. From a conceptual perspective – and this is natural – there are no consecutive life sentences. However, it appears that we cannot

L_C181155

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[signature] [stamp:] 4567273. Major Oshrat Dook, District Officer, Netanya and Sharon

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

Date: 5 Kislev, 5764
November 30, 2003

Case Number: 3925/02
3931/02

express the depth of the horror of the act of one who has committed numerous murders, other than by imposing consecutive sentences on him.

“He who sheds a man’s blood, by man his blood shall be shed” (Genesis 9, Verse 6).

At this time and in this place, we no longer shed a man’s blood as an act of the State. It is also not possible to execute a person two times. But consecutive life sentences can still be imposed on one who has willfully cut off a life.

A life sentence is imposed for each person [who was killed] and each soul. (Criminal Appeal 1742/91 - Ami Popper v. State of Israel, IsrSC 51(5), 289, on pp. 304-305).

We also find no flaw in the prosecution’s request that we impose an additional life sentence for the additional crimes for which the defendant has been convicted.

We find that it is especially serious that this is not the first time that Muhammad Arman is facing this Court, and that even though he has already been incarcerated twice, this was not sufficient to deter him and he has quickly and more energetically reverted to his evil ways.

Finally, even though we cannot free ourselves from a sense of powerlessness in light of the absolute horror that the defendants have caused, we must still perform our task, and we decide, unanimously, to impose 36 consecutive life sentences on each of the Defendants.

Right to an appeal within 30 days.

Handed down and published today, November 30, 2003, in open court and in the presence of the parties.

[signature]
Judge

[signature]
Presiding Judge

[signature]
Judge

L_C181156

[stamp:] Correct copy [signature]
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
[signature] [stamp:] 4567273. Major Oshrat Dook, District Officer, Netanya and Sharon
[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

בית המשפט הצבאי יהודה

פרוטוקול הדיון של ישיבת הרכב

בפני האב"ד: סא"ל נתנאל בנישו

שופט: סרן שלמה כץ

שופט: סרן מנחם ליברמן

תובע: סגן אולגה קוושניק - נוכח

סניגור: עו"ד סמרה - נוכח

נאשם: וליד ע/עזיז ע/ האדי אנג'אס ת.ז. 906448105 / שב"ס - נוכח

מתורגמן: סמ"ר מוחמד נסראלדין

רשמת: טור' סיון קדמי

אב"ד פותח את הישיבה ומזהה את הנאשם

מהלך הדיון

סניגור: הסברתי למרשיי את כתב האישום והוא הבינו ומודה בו. אבקש לדחות את הדיון לטיעונים לעונש לדצמבר.

נאשם: אני מסכים לדברי סניגורי.

הכרעת דין

על יסוד הודאתו באשמה או מרשיעים את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתן והודע היום, 03/08/2003, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

החלטה

התיק נדחה לטיעונים לעונש ליום 10/11/03.

ניתן והודע היום, 03/08/2003, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

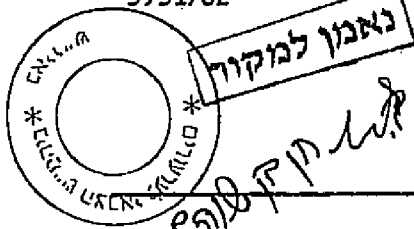

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ד"ר אושרת
DOOR OSHRAT	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF CITY OFFICEER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצונה העיר	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	עבא ההגנה לישראל
ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	LIDAR RAHIMA 16/11/2011	ביום	.6
7. BY	לידר רחימה
CONSULAR BUREAU החטיבה הקונסולרית	על-ידי	.7
8. NO 537464.		מס' 537464	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

אישור
משרד החוץ

בית המשפט הצבאי
יהודה
פרוטוקול -

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48

דיון בית משפט מיום: 30/11/2003 בפני המשנה לנשיא: סא"ל נתנאל בנישו
השופט: סרן אברהם איינהורן
השופט: סרן אלי תוסיה - כהן

תובע: קמ"ש רוסטיסלב פסק
סניגור: עו"ד אכרם סמארה

נאשם: מחמד חסאן אחמד ערמאן ת.ז.: 901056259 / שב"ס - נוכח
נאשם: וליד ע/עזיז ע/האדי אנג'אס ת.ז.: 906448105 / שב"ס - נוכח

רשמת: רב"ט סיון קדמי
מתורגמן: סמל נעמן מאדי

קצנת העליון
מנהל ומורה השירות
0527273
רס"ן אושרת דוק

גזר דין

בתחילת דברינו מבקשים אנו לציין כי מאחר ששני הנאשמים בתיקים הנ"ל פעלו בצוותא חדא, מצאנו לנכון לאחד את גזר דינם.

נגד הנאשמים הוגשו שני כתבי אישום מן החמורים שנראו בבימ"ש זה, ובהם גוללה התביעה הצבאית את המעשים הנוראיים בהם היו מעורבים הנאשמים, מעשים אשר הביאו למותם של 35 בני אדם ולפציעתם של מאות נוספים.

הנאשם בתיק 3925/02, מחמד חסן אחמד ערמאן, גויס בסוף שנת 2001 לשורות גדודי עז א-דין אל-קסאם, הזרוע הצבאית של ארגון החמאס, על ידי אברהם חאמד. אותו אברהם הטיל על הנאשם לגייס נוספים לארגון ובמקביל מינהו לאיש הקשר בינו לבין פעילי חמאס אשר פעלו מתוך שטח מדינת ישראל בהיותם נשאים בתעודות זהות ישראליות, חברי חוליה אשר זכתה לכינוי, חולית "סילואן".

במסגרת תפקידו זה שימש הנאשם כמוציא והמביא של אברהם חאמד. הנאשם רכש עבורו כלי נשק, חומרים כימיים ומכשירים סלולריים שיועדו להפעלת מטעני חבלה ולתיאום פעילותם המשותפת של רשת הטרור שפעלה בניצוחו. הנאשם אף עבר אימונים צבאיים שהכשירוהו בהכנת מטעני נפץ.

במקביל גייס הנאשם שלושה נוספים לשורות אירגונו, ביניהם הנאשם בתיק 3931/02, וליד ע/עזיז ע/האדי אנג'אס. נאשם זה, שחבר עוד בשנת 1995 לתנועת התלמידים האיסלמית, אומן ע"י מחמד ערמאן והפך לעוזרו ושותפו להוצאתם לפועל של פיגועי תופת, חלקם קטלניים במיוחד. מתווה פיגועים אלה, עשרה במספרם, דומה להפליא. לאחר קבלת הנתיחה מאברהם חאמד להוציא לפועל פיגוע בתחומי הקו הירוק, פנה מחמד ערמאן לואאל קאסם, מנהיג החוליה הישראלית, וזה איתר באמצעות חברי חולייתו מקום מתאים לביצוע אותו פיגוע. ערמאן עודכן

1 ע"י ואאל וחזר עם האינפורציה הנדרשת למפקדו. או אז יצרו שני הנאשמים מטעני
2 חבלה או קיבלו אותם לרשותם מידי אברהים חאמד, הובילו אותם לואאל קאסם
3 ומסרו אותם לדין, תוך הכנת המטענים לפעולה והדרכתו של ואאל אודות אופן
4 השימוש בהם. בשניים מהמקרים בהם בוצעו הפיגועים באמצעות מחבלים
5 מתאבדים אף הובילו שני הנאשמים את המתאבד, שכבר צוייד בחגורת נפץ, למקום
6 מפגש בו נמסר לאחירותו של ואאל קאסם.
7

8 כך נטלו הנאשמים חלק בפיגוע התופת שהתרחש בקפה "מומנט" בירושלים ביום
9 09/03/02. הנאשם ערמאן קיבל פנייה מהאחראי עליו אברהים חאמד להכנת פיגוע
10 בתוך מדינת ישראל בכוונה לגרום למותם של אנשים רבים ככל האפשר. אברהים
11 חאמד מסר לערמאן כי ישנו אדם המוכן לבצע פיגוע התאבדות וביקש ממנו כי יפנה
12 לואאל קאסם על מנת שזה יאתר מקום מתאים לביצוע הפיגוע. ערמאן מסר את
13 הוראות חאמד לקאסם ולאחר מספר ימים חזר אליו קאסם והודיע לו כי קפה
14 "מומנט" נמצא מתאים לביצוע הפיגוע. הנאשם ערמאן בדק את דרכי הגישה
15 מרמאללה לבית חנינה ביחד עם וליד אנגיאס ומשונכחו לדעת כי אין כוחות בטחון
16 בדרך הובילו השניים את המחבל המתאבד שנשא על גופו חגורת נפץ לאיזור בית
17 חנינה, שם נפגשו עם ואאל קאסם. ואאל קאסם הוביל את המחבל המתאבד לקפה
18 "מומנט". בסמוך לשעה 22:30 נכנס המחבל ופוצץ את חגורת הנפץ שהייתה על
19

20 כתוצאה ממעשה זה נרצחו:

- 21
- 22 אברהים רחמים ז"ל
- 23 ניר בורוכוב ז"ל
- 24 לימור בן שוהם ז"ל
- 25 דן אימוני ז"ל
- 26 דנית דגן ז"ל
- 27 אורי פליקס ז"ל
- 28 ברוך לרנר ז"ל
- 29 טלי אליהו ז"ל
- 30 לבנת דבש ז"ל
- 31 אורית אחרוב ז"ל
- 32 נתנאל כוכבי ז"ל
- 33

34 בפיגוע זה אף נפצעו 65 בני אדם נוספים.

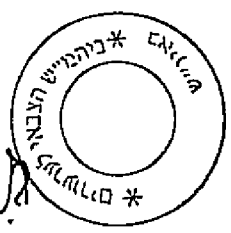
35
36 כך היו הנאשמים שותפים לפיגוע דומה שארע במועדון "שפילד קלאב" בראשון
37 לציון ביום 07/05/02. גם שם הודיע אברהים חאמד לנאשם ערמאן כי ברשותו אדם
38 המוכן לשמש כפצצה אנושית. ביום האמור הוביל הנאשם אנגיאס מחבל זה לאיזור
39 צפא שם נפגשו עם הנאשם ערמאן שמסר למתאבד חגורת נפץ ומטען חבלה נוסף
40 שהונח בתוך תיק. ערמאן הסיע ברכבו את המחבל המתאבד לבית איכסא שם נמסר
41 לאחירות ואאל קאסם אשר הוביל אותו למועדון האמור.
42

43 בסמוך לשעה 22:50 נכנס המחבל המתאבד למועדון ופוצץ את מטעני החבלה שהיו
44 ברשותו ובכך גרם למותם של:

- 45
- 46 רחמים קמחי ז"ל
- 47 רפאל חיים ז"ל
- 48 ענת טרמפורוש ז"ל
- 49 אברהם ביז ז"ל

אשר
הוציא
מסמך
על
התניה
ומרחב
השטח
לצניות
העיר
אשר
הוא
אשר
הוא

נאמן למקור

מ.ת. ק. ס. 11

- 1 אתי בבלאר ז"ל
- 2 יצחק בבלאר ז"ל
- 3 ישראל שיקאר ז"ל
- 4 שושנה מגמרי ז"ל
- 5 שארוק רסאן ז"ל
- 6 נואה חנאווי ז"ל
- 7 ניר לובטין ז"ל
- 8 רגינה מלכה בוסלן ז"ל
- 9 דליה משה ז"ל
- 10 פנינה הקרי ז"ל
- 11 עדנה כהן ז"ל

12
13 ונפצעו 59 אדם נוספים.

נאמן למקור

מקום

14
15 כך הוציאו לפועל הנאשמים, ביום 31/07/02, את פיגוע התופת בקפיטריה על שם
16 פרנק סינטרה בקמפוס האוניברסיטה העברית. כאשר בפיגוע זה הנאשם ערמאן לא
17 הסתפק בהובלת המטען אלא ייצר אותו במו ידיו ולאחר מכן נסע ביחד עם הנאשם
18 אנג'אס ומסדרוהו לואאל קאסם תוך שהם מסבירים לו כיצד להפעילו. המטען הונח
19 בפעם הראשונה ביום 28/07/02 ע"י חברי "חוליית סילואן" בקפיטריה, אך כתוצאה
20 מתקלה לא התפוצץ. אשר על כן, הוחזר לנאשמים, תוקן ע"י ערמאן ונמסר בשנית
21 ע"י השניים לדי וואל קאסם. חברי "חוליית סילואן" הניחו את המטען בקפיטריה
22 ופוצצו אותו בסמוך לשעה 13:30 מאחר שלפי המידע שאספו בשעה זו אמור להיפוצץ
23 ריכוז גדול של בני אדם במקום.

אליה

מנהל המכס והמע"מ

מס' 930

ת"ת

24
25 בפיגוע זה קיפחו חייהם:

- 26
- 27 דנה שפרוך ז"ל
- 28 מרלה אן בנט ז"ל
- 29 דינה קרטל ז"ל
- 30 בנימין תומס בלוטשטיין ז"ל
- 31 רויטל בראשי ז"ל
- 32 דוד (דיאגו) לדובסקי ז"ל
- 33 לוינא שפירה ז"ל
- 34 ג'ניס רות קולטר ז"ל
- 35 דוד גריץ ז"ל

36
37 כמו כן, נפצעו 81 בני אדם נוספים.

38
39 כך עמד הנאשם ערמאן מאחורי ביצוע פיגועי התופת במיכלית הדלק שהתפוצצה
40 באתר "פי גלילות" ביום 23/05/02, הנתח מטעני חבלה על פסי הרכבת בסמוך ללוד
41 ביום 30/06/02 ובסמוך לכפר גבירול ביום 21/07/02, פיגועים בהם נפצעו חמישה
42 אזרחים, ופיגוע נוסף במיכלית דלק בשכונת פסגת זאב ביום 07/08/02. וליד אנג'אס
43 סייע לנאשם בדרכים שונות בהכנת פיגועים אלה. מן הראוי לציין עוד כי מעצרו של
44 ערמאן וקאסם אף מנע ביצוע פיגועים במסעדה בצומת ראם ובמועדון צוותא בתל
45 אביב, פיגועים להם כבר הכין מחמד ערמאן מטעני חבלה שנמסרו לואאל והכל
46 בסיועו של אנג'אס. לבסוף נציין כי הנאשם מחמד ערמאן אף עמד מאחורי שורה של
47 קשרים לביצוע פיגועי תופת ופיגועי ירי נוספים.

1 התובע בסיכומיו לעונש ביקש כי נטיל על הנאשמים 36 מאסרי עולם מצטברים,
2 בציינו את הצורך בהדגשת קדושת החיים מול מעשיהם השפלים של הנאשמים אשר
3 פעלו בנחישות ובהתמדה, אף במחיר הקרבת בני עמם, לשם רצח אזרחים תמימים.
4 התובע ציין כי יתר חברי החוללייה אותה הפעיל הנאשם ערמאן, נשפטו בביהמ"ש
5 המחוזי בירושלים לעונשי מאסר עולם מצטברים בגין כל אחד ואחד מבני אדם
6 אותם קטלו ולשנות מאסר ארוכות בגין יתר מעשיהם. התובע הוסיף וציין כי מחמד
7 ערמאן כבר עמד בפני ביהמ"ש זה בשנת 1999 ומתוך זו פרצופיות טען כי חזר
8 למוטב וכי רצונו לחיות חיים נורמטיביים.

9
10 הסניגור המעיט בדברים וטען כי חלקם של הנאשמים לא היה מרכזי והסתכם
11 בסיוע. על כן, ביקש הסניגור כי ביהמ"ש יטיל עליהם עונשי מאסר הנמדדים בשנים
12 ארוכות או לחילופין מאסר עולם אחד.

13
14 במסגרת הטיעונים לעונש נאלצנו אף לשמוע את דבריו האחרונים של ערמאן,
15 אליהם הצטרף שותפו אנג'אס. השניים ניסו לכרוך את מעשיהם עם פעולות צה"ל
16 באיזור. נדגיש מיד כי נסיון זה לא יצלח. די לחזור ולהבהיר כי דיני המלחמה
17 אוסרים בתכלית האיסור פגיעה מכוונת באזרחים יהיו נסיבותיה אשר יהיו. אמת,
18 עדים אנו בשנים האחרונות להגברת מעשי הטרור אשר מטרתם דומה לזו של
19 הנאשמים העומדים בפנינו היום והיא כולה מתרכזת סביב הפגיעה באזרחים חפים
20 מפשע. אולם, אין בכך כדי להביא להצדקת מעשים פסולים כאלה ולשנות מן המאסר
21 האנושי הבסיסי בו אנו דבקים.

22
23 יתרה מזו, באמצעות דברי הבלע של הנאשמים יכולנו לעמוד על מסוכנותם לחברה
24 ועל זלזולם הבוטא בחיי אדם אף אם אלה שייכים לבני עמם, שהרי כמה ציניות
25 בדברי הנאשמים אשר הרימו על נס את הקרבת העם הפלסטיני ל"שחרור", כאשר
26 בפועל לא הסתכנו במאומה ושלחו למותם "פצצות אנושיות" מבני עמם ללא כל
27 רחם עליהם וכמובן לא על קורבנותיה התמימים.

28
29 לא מעשי גבורה הם מעשי הנאשמים, כפי שאולי יטעו חלק מתושבי האיזור לחשוב,
30 אלא מעשים שפלים של מוגי לב שחיפשו לפגוע, פעם אחר פעם בחשופים ביותר
31 מבלי שהסתכנו כאמור, כלל ועיקר.

32
33 אף מעבר לדברי ההסטה אותם השמיעו הנאשמים, הבעת פניהם וחיוכם עת הזכיר
34 התובע את רוע מעלליהם ואת זכרון קורבנותיהם, אינם יכולים להותיר ספק באשר
35 לחוסר מצפונם. ניכר היה כי חיי זולתם הינם כאין וכאפס עבורם.

36
37 רבי עבריינים כנאשמים, על אף שלא החתימו את ידיהם בדם, אחריותם אינה נופלת
38 ואף עולה על זו של אלה אותם שלחו לפגוע.

39
40 נסיונו של הסניגור להמעיט מחומרת מעשיהם של הנאשמים אף הוא לא יצלח.
41 הנאשמים תרמו בחפץ לב, ברצון עז, בהתמדה ובנחישות מבחילים, להתרחשות
42 הפיגועים הן בהנחיה והן באספקת אמצעים חיים או חפציים. ניתן לומר, מבלי
43 לחטוא אל האמת, כי מחמד ערמאן היה הרוח החיה מאחורי הפיגועים והוא זה
44 שתירגם, בסיועו של וליד אנג'אס, את רצונות ההרס של מפקדו אברהים האמד
45 לכדי מעשים. מעשי הנאשמים מעוררים פלצות בזכות עצמם ואולם יש גם לזכור עד
46 כמה המורות יותר היו יכולות להיות תוצאות מעשהם אם יתר הפיגועים אותם הגו
47 ואף ניסו לבצע היו מצליחים במלואם ובעיקר זה שכוון נגד אתר "פי גלילות", אשר
48 כפסוק חיוף בלנו לבין אסון בממדים שאנו תקווה שלא נכירם לעולם.

התביעה
מחלקת הדין
מחלקת הדין
מחלקת הדין

1 הנאשמים ביצעו מעשי רצח, הרג ופגיעה באזרחים, לאחר תכנון מדוקדק בקור רוח
2 מקפיא ומתוך רצון לקטול כמה שיותר יהודים. לשם כך הנחייתם לחברי החוליה
3 הישראלית הייתה ברורה והסתכמה בצורך בחיפוש מקומות הומי אדם ללא כל
4 התחשבות בזהותם של הקורבנות. מי ששם את כל מאווי בקיפוח חייהם של נשים,
5 גברים וטף ללא כל רחם אינו ראוי להמצא בחברת בני אנוש ואף סבורים אנו כי
6 צימאוננו לשפוך דם הורידוהו לדרגה כה שפלה שספק רב אם ראוי הוא לכינוי אדם.
7

8 הנאשם ערמאן שימש כמוציא והמביא של האחראי עליו בארגון החמאס ופיקח
9 בסיועו של אנגיאס על מכונית הרג משומנת היטב, אותה דאג להזין כל העת כאשר
10 לא בחל בשום אמצעי, לא חס על איש והכל למטרה אחת ויחידה, להשמיד, להרוג
11 ולאבד ישראלים ויהודים באשר הם.
12

13 הלב נקרע למקרא רשימות הקרבנות הארוכה, המאפיינים לא רק את כל שדרות
14 החברה הישראלית אלא אף את יהודי הניכר, אשר בין רגע נגדע פתיל חייהם בידי
15 מחבלים בני עוולה. לנוכח האבדן והסבל הקשים מנשוא, היינו רוצים להרכין ראש
16 ולהחריש, שהרי את הנעשה אין להשיב ואולם לא נוכל להישאר אדישים למשמע כל
17 דמי אחינו הזועקים אלינו מן האדמה. כוחנו כבית משפט דלמטה דל מלהושיע. לא
18 נוכל להחזיר את הגלגל לאחור ואף לא נוכל לנהוג בנאשמים מידה כנגד מידה. כל
19 שבכוחנו לעשות לנוכח מעשיהם המזוויעים של הנאשמים הוא לצוות על הרחקתם
20 מחברת אדם בצורה תמידית. הטלת עונש זה, אשר בו נופך של נצחיות וסופיות,
21 דוגמא בזעיר אנפין, לסבל ולגורל האכזר שנגזר על הנרצחים התמימים
22 משפחותיהם, מחוייב המציאות, הגם שאין בו כדי לרפא.
23

24 תמימי דעים אנו עם התובע הצבאי כי הדגשת קדושת חייו של כל אחד מן הנרצחים
25 מחייבת הטלת עונש מאסר עולם נפרד בגין כל אחד ואחד ממעשי הרצח הנוראיים.
26 גישה זו הינה נחלת הכלל הן באיזור והן בישראל. ויפים הם דבריו של כב' השופט
27 חשין אשר קבע:
28

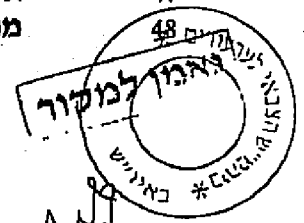
29 "אדם - כל אדם - הוא עולם לעצמו. אדם - כל אדם - הוא אחד, יחיד
30 ומיוחד. ואין אדם כאדם. מי שהיה לא עוד יהיה ומי שהלך לא ישוב. וכבר
31 לימדנו הרמב"ם על ייחודו של האדם (ספר שופטים, הילכות סנהדרין, יב,
32 ג):
33

34 "נברא אדם יחידי בעולם, ללמד: שכל המאבד נפש אחת מן העולם -
35 מעלין עליו כאילו איבד עולם מלא, וכל המקיים נפש אחת בעולם -
36 מעלין עליו כאילו קיים עולם מלא. הרי כל-באי עולם בצורת אדם
37 הראשון הם נבראים ואין פני כל-אחד מהם דומין לפני חברו. לפיכך
38 כל-אחד ואחד יכול לומר: בשבילי נברא העולם."
39

40 כך הוא האדם, וזה ייחודו. מי הוא זה ואיזה הוא שיאמר כך על ספר או על
41 כספת? אומרים לנו כי ייחודו של האדם בא לו משום שהאלוהים בראו
42 בצלמו כדמותו: "בצלמו בצלם אלוהים ברא אותו..." (בראשית א' כ"ז).
43 כשאני לעצמי אומר, כי ייחודו של האדם - כל אדם - בא לו משום שנברא
44 בצלם האדם. זו תחילתו של מיקרא. זה גם סופו.
45

46 כך הוא באשר לעבירת הרצח. כך הוא גם באשר לעונש שיוטל על מי שרצח.
47 אכן, מאסר עולם בעבירת רצח הוא מאסר עד צאת הנשמה. מבחינה
48 מושגית - וזה דרך הטבע - אין מאסרי עולם מצטברים. ואולם דומה כי לא

בש"מ
קציעת העל
תניה ופירוש השו"ע
450273 ריסין אושרת דוק

מ. מ. מ. מ. מ.

נוכל לבטא את עומק הזוועה שבמעשהו של מי שרצח את הרבים אלא אם נטיל עליו עונשים מצטברים.

"שופך דם האדם באדם דמו יישפך" (בראשית ט' ו').

בימינו ובמקומנו אין עוד שופכים - כמעשה-ממלכה - את דם האדם. גם אין ניתן להוציא להורג אותו אדם שתי פעמים. אך מאסרי עולם במצטבר ניתן להטיל על מי שקיפח חיים בזדון.

מאסר עולם תחת כל נפש ונשמה. " (ע"פ 1742/91 - עמי פופר נ' מדינת ישראל. פ"ד נא(5), 289, עמ' 305-304).

אף לא מצאנו כל פגם בבקשת התביעה, כי נטיל מאסר עולם נוסף בגין העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם.

חומרה מיוחדת מצאנו בעובדה כי אין זו הפעם הראשונה שמחמד ערמאן נותן את הדין בביהמ"ש זה ועל אף שבעבר ריצה שתי תקופות מאסר, לא היה בכך כדי להרתיעו והוא חזר לסורו במהרה וביתר שאת.

סוף דבר, על אף שלא יכולנו להשתחרר מתחושה קשה של חוסר אונים אל מול הרוע המוחלט אותם גרמו הנאשמים, את מלאכתנו עלינו לעשות ואנו מחליטים פה אחד לגזור על כל אחד מן הנאשמים 36 מאסרי עולם מצטברים.

זכות ערעור תוך 30 יום.

ניתן והודע היום, 30/11/03, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אבי"ד

שופט

א"כ
מ"מ 456727
קצינת העל
התביעה ומרחב השרון

מ"מ א"כ